Dosarul nr. 2c-4/25
2-25013789-21-2c-03022025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Partea introductivă:

30 iunie 2025 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Alexandru Ciorba
grefier – Maia Strogoteanu

examinând în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Proteh-Agro” împotriva SRL „Vitcim” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere, și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Partea descriptivă:

La 31 ianuarie 2025 (data de pe plicul poștal), SRL „Proteh-Agro” a depus cerere de chemare în judecată (ulterior concretizată) împotriva SRL „Vitcim” prin care a solicitat încasarea datoriei în sumă de 22844 de lei, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 72318,25 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată sub formă de plată a taxei de stat în mărime de 3721,67 de lei, taxa de timbru în mărime de 200 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 06 martie 2023, SRL „Proteh-Agro” a livrat în adresa companiei SRL „Vitcim” marfa „Fertilizant BioEnergy LT „Azofix Plus”, în sumă totală de 1140480 de lei, fapt ce se confirmă prin factura fiscală seria/nr. ***** din 06.03.2023.

Ulterior, în baza facturii fiscale seria/nr.*****din 14.08.2023, SRL „Proteh-Agro” a livrat în adresa companiei SRL „Vitcim” marfă „piese auto” în sumă de 2496 de lei.

La 19 octombrie 2023, SRL „Vitcim” a achitat suma de 290700 de lei, iar, la data de 06 noiembrie 2023 a achitat suma de 829422 de lei.

Astfel, conform actului de verificare, se atestă că, la momentul de față, SRL „Vitcim” are o datorie față de SRL „Proteh-Agro” în sumă totală de 22 844 de lei.

A menționat că, în vederea soluționării prezentului litigiu pe cale amiabilă cu privire la achitarea datoriei în sumă de 22 844 de lei, SRL „Proteh-Agro” a expediat în adresa SRL „Vitcim” reclamația cu nr. 27/25 din 14.01.2025, care a

fost recepționată la data de 16.01.2025. Potrivit răspunsului la somație, SRL „Vitcim” recunoaște parțial datoria solicitată, și anume suma de 2496 de lei și a comunicat că o va achita în curând. Însă, până la momentul depunerii acțiunii, suma menționată nu a fost achitată.

A notat referitor la faptul că, SRL „Vitcim” nu recunoaște datoria în sumă de 20358 de lei, a reiterat faptul că această sumă s-a format reieșind din faptul că la data de 06.03.2023, SRL „Proteh-Agro” a livrat în adresa SRL „Vitcim” marfă „Fertilizant BioEnergy LT „Azofix Plus”, în sumă totală de 1140480 de lei.

A evidențiat că, părțile au convenit că SRL „Proteh-Agro” în calitate de vânzător vinde, iar, SRL „Vitcim” în calitate de cumpărător cumpără și achită marfa, cu toate acestea, SRL „Vitcim” nu și-a respectat obligația de a achita marfa, fapt ce întemeiază acțiunea reclamantului de a înainta prezenta cerere de chemare în judecată.

Luând în considerație că datoria formată nu a fost achitată, a fost calculată dobânda de întârziere în baza facturii fiscale scria/nr.*****din 06.03.2023 în sumă de 3352,82 de lei, în baza facturii fiscale scria/nr.***** din 14.08.2023 în sumă de 490,06 de lei, în total suma de 3842,88 de lei.

Prin cererea depusă în ședința de judecată din 20 iunie 2025, reclamantul și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând încasarea datoriei în sumă de 22844 de lei, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 72318,25 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată sub formă de plată a taxei de stat în mărime de 3721,67 de lei, taxa de timbru în mărime de 200 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 de lei.

În motivarea cererii de concretizare a indicat că, acțiunea a fost întemeiată în baza facturilor fiscale seria/nr. ***** din 06.03.2023 și seria/nr. *****din 14.08.2023. Pe parcursul examinării cauzei, la 18.06.2025, reprezentantul reclamantei a făcut cunoștință cu materialele cauzei, inclusiv probele prezentate de către pârât. Așadar, potrivit probelor prezentate, se atestă că la 21 decembrie 2022, între SRL „Proteh-Agro” și SRL „Vitcim” a fost încheiat un contractul de vânzare-cumpărare nr.**********. A evidențiat că, acest contract nu a fost inițial invocat în cererea de chemare în judecată, dat fiind faptul că reclamanta nu deținea contractul semnat de ambele părți. Cu toate acestea, existența unui contract semnat de ambele părți, care reglementează raporturile juridice dintre acestea și din care rezultă prezentul litigiu, permite reclamantei să își concretizeze acțiunea în dependență de clauzele acestuia. Așadar, reieșind din prevederile pct. 1.1 din contractul de vânzare-cumpărare nr.*****din 21 decembrie 2022, părțile au convenit că SRL „Proteh-Agro” în calitate de vânzător vinde iar SRL „Vitcim” în calitate de cumpărător cumpără și achită marfa. Conform pct. 2.1 al contractului de vânzare-cumpărare nr.********** din 21 decembrie 2022, prețul la marfa este stabilit în „Euro” și indicat în anexele la contract, care sunt părți indispensabile de

prezentul contract. Conform pct. 2.3 al contractului de vânzare-cumpărare nr.*****din 21 decembrie 2022, toate achitările se vor efectua în „Lei RM (MDL)”, conform cursului comercial de vânzare a valutei către persoanele juridice de către BC „MAIB” SA, existent la ziua efectuării plății.

A notat că, potrivit actului de verificare vânzătorul și-a onorat obligațiile sale și a livrat în adresa cumpărătorului marfa conform facturilor fiscale după cum urmează: seria/nr. *****din 06.03.2023, seria/nr. *****din 14.08.2023, iar SRL „Vitcim” nu și-a onorat obligațiile sale în vederea achitării integrale a livrărilor.

Potrivit facturii seria/nr.***** din 06.03.2023, se atestă că a fost livrată marfa conform anexei nr. I la contract, în valoare de 60000 Euro, care la 06.03.2023 conform cursului BC „MAIB” SA, constituia suma de 1140480 de lei.

Din Anexa nr. I la contract, rezultă că suma de 20000 Euro urma a fi achitată până la data de 31.03.2023, iar, suma de 40000 Euro urma a fi achitată până la data de 01.10.2023.

La 19.10.2023, SRL „Vitcim” a achitat suma de 290700 de lei, care conform cursului BC „MAIB” SA, la aceeași dată constituia 15000 Euro. Ulterior, la data de 06.11.2023, SRL „Vitcim” a achitat suma de 829422 de Iei, care conform cursului BC „MAIB” SA, la aceeași dată constituia 42600 Euro. Așadar, se constată că potrivit facturii seria/nr.*****din 06.03.2023, din suma de 60000 Euro, echivalentul a 1140480 de lei, SRL „Vitcim” a achitat doar suma de 1120122 de lei, datoria rămasă fiind de 20358 de lei. Drept urmare, SRL „Proteh-Agro” solicită datoria de 20358 de lei. Reieșind din factura seria/nr.***** din 06.03.2023 și datoria în sumă de 2496 de lei conform facturii Fiscale seria/nr.*****din 14.08.2023, iar, în total conform actului de verificare reciprocă, datoria constituie suma 22844 de lei.

Drept urmare, a solicitat să fie încasată din contul SRL „Vitcim” în beneficiul SRL „Proteh-Agro” dobândă de întârziere în sumă de 72318,25 de lei, conform calculelor anexate. Reieșind din Anexa nr. 1 la contract, rezultă că suma de 20000 Euro urma a fi achitată până la data de 31.03.2023, în acest context reținem că potrivit pct. 2.3 al contractului încheiat între părți, toate achitările se vor efectua în „Lei RM (MDL)”, conform cursului comercial de vânzare a valutei către persoanele juridice de către BC „MAIB” SA, existent la ziua efectuării plății.

Așadar, potrivit cursului BC „MAIB” SA, la data de 31.03.2023, 1,00 euro = 20,04 lei, respectiv, echivalentul în lei a 20000 Euro, a constituit suma de 400800 de lei.

Drept urmare, calculul a fost efectuat reieșind din suma de 400800 de lei care a devenit scadentă la 01.04.2023 la care au fost adăugate o achitare la 19.10.2023 în sumă de 290700 de lei (echivalentul a 15000 Euro) și restul sumei de 110100 de lei (echivalentul a 5000 Euro) a fost achitată la 06.11.2023, respectiv, suma de 20000 Euro fiind achitată integral la 06.11.2023. Totodată, la 06.11.2023 a fost

efectuată o plată în sumă de 829422 de lei, din care 110100 de lei au mers la stingerea datoriei de 20000 Euro echivalentul a 400800 de lei.

A menționat că, dobândă de întârziere care urmează a fi achitată de către pârât pentru neachitarea la timp a sumei de 20000 Euro echivalentul a 400800 de lei, constituie 47911,18 de lei.

La fel, a notat enunțat că, suma de 40000 Euro urma a fi achitată până la data de 01.10.2023. Așadar, potrivit cursului BC „MAIB" SA, la data de 01.10.2023, 1,00 euro = 19,47 lei, respectiv, echivalentul în lei a 40000 Euro, a constituit suma de 778800 de lei. La 06.11.2023 a fost efectuată o plată în sumă de 719322 de lei (829422 - 110100 lei care au mers la stingerea datoriei de 20000 Euro echivalentul a 400800 de lei) în contul stingerii datoriei de 40000 Euro echivalentul a 778800 de lei. Astfel, dobândă de întârziere care urmează a fi achitată de către pârât pentru neachitarea la timp a sumei de 40000 Euro echivalentul a 778800 de lei, constituie 23917,01 de lei.

În ședința de judecată, reprezentantul SRL „Proteh-Agro", avocatul Proca Victoria a susținut circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și cererea concretizată din 20 iunie 2025, solicitând încasarea datoriei în sumă de 22844 de lei, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 72318,25 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată sub formă de plată a taxei de stat în mărime de 3721,67 de lei, taxa de timbru în mărime de 200 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 de lei. În explicații a reiterat argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea concretizată din 20 iunie 2025.

În ședința de judecată, reprezentantul SRL „Vitcim" avocatul Casap Anatolie, nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. În esență a comunicat că, datoria solicitată de către partea reclamantă a fost achitată integral, achitând în plus 346,27 Euro, care va constitui obiectul unei acțiuni judiciare ulterioare.

Partea motivată:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată conchide că, acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi

obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de judecată reține că, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Instanța de judecată statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, judecătorul își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

Din materialele cauzei, rezultă că, la 21 decembrie 2022 a fost încheiat contractul de vânzare cumpărare între SRL „Proteh-Agro” (vânzător) și SRL „Vitcim” (cumpărător) (f.d. 34-35).

Potrivit punctelor 1.1. – 3.4. ale contractului enunțat supra, *„vânzătorul se obligă să transmită marfa indicată în anexele la prezentul contract, iar, cumpărătorul se obligă să o plătească și să o primească în termenii stipulați în prezentul contract și anexele la el. Denumirea, cantitatea și prețul mărfii, precum și termenii de plată și livrarea sînt convenite de către părți și se indică în anexele la prezentul contract. Prețul la marfa este stabilit în Euro și indicat în anexele la contract, care sînt indispensabile de prezentul contract. Plata pentru marfă este efectuată la contul de decontare a „Vînzătorului” în corespundere cu condițiile stipulate în prezentul contract și anexele la el. Toate achitările se vor efectua în „Lei RM (MDL)”, conform cursului comercial de vînzare a valutei către persoanele juridice de către BC „Moldova-Agroindbank” SA, existent la ziua*

efectuării plăţii. Termenii de livrare a mărfii se stabilesc de către părţi şi se indică în anexele la prezentul contract. Livrarea mărfii se efectuiază la depozitul „Cumpărătorului”. Data livrării este considerată data semnării facturii fiscale şi actului de primire-predare a mărfii. Tot atunci are loc transmiterea dreptului de proprietate asupra mărfii. Riscul pierderii accidentale sau a deteriorării mărfii după livrare, este pe scama Cumpărătorului în valoare totală”.

Prin anexa nr. 1 al contractului de vânzare cumpărare nr.********** din 21 decembrie 2022, se atestă că, SRL „Proteh-Agro” urmă să transmită în baza contractului enunțat, către SRL „Victim” următoarea marfă: „Fertilizant BioEnergy LT „Azofix Plus”, în cantitate de „3000 litri”, la prețul unitar de „20 Euro”, suma totală fiind 60000 Euro. Suma totală a mărfii va fi achitată în 2 tranșe: 20000 Euro până la 31.03.2023 și 40000 Euro până la 01.10.2023, iar livrarea mărfii urma a fi efectuată până la 01.04.2023 (f.d. 36).

Conform facturii fiscale seria/nr. *****din 06.03.2023, se confirmă că, SRL „Proteh-Agro” a livrat către SRL „Vitcim”, marfă sub denumirea „Azofix Plus”, în cantitate de „2880 litri”, la prețul unitar fără TVA de „330 de lei”, în sumă totală de 1140480 de lei (f.d. 9).

Actul de verificare prezentat de către SRL „Proteh-Agro”, privind decontările reciproce pentru perioada 01.01.2023-10.01.2025, se atestă soldul final la 10.01.2025 suma de 22844 de lei (f.d. 10).

Actul de verificare prezentat de către SRL „Vitcim”, privind decontările reciproce cu SRL „Proteh-Agro”, conform contractului nr.***** se atestă soldul final la 31.12.2024, suma de 20358 de lei. Cu mențiunea administratorului SRL „Vitcim” că, „factura emisă de SRL „Proteh-Agro” escu cu suma de 1140480, dar nu s-a livrat toată marfa, am primit marfă în valoare de 1120122 de lei, respectiv trebuia emisă factură cu minus de către SRL „Proteh-Agro” pe suma de 20358 de lei” (f.d. 79).

Actul de verificare prezentat de către SRL „Vitcim”, privind decontările reciproce cu SRL „Proteh-Agro”, conform contractului nr.***** din 11.01.2022, se atestă soldul final la 31.12.2024, suma de 8897 de lei (f.d. 33).

Actul de verificare prezentat de către SRL „Vitcim”, privind decontările reciproce cu SRL „Proteh-Agro”, ce atestă soldul final la 31.12.2024, suma de 6401 de lei (f.d. 78).

La caz, instanța de judecată relevă prevederile codului civil aplicabile, în vigoare la data de referință.

În conformitate cu prevederile art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Art. 776 din Codul civil, stipulează că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 1108 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Conform art. 1118 alin. (1) și (2) din Codul civil, **vînzătorul este obligat să transmită bunul în cantitatea stabilită în contractul de vînzare-cumpărare**.

Cumpărătorul este în drept să refuze recepționarea bunului dacă vînzătorul predă o cantitate mai mică decît cea prevăzută în contract. **În cazul în care acceptă primirea bunului în cantitate mai mică, *cumpărătorul plătește proporțional prețul contractual*.**

Cu referire la pretenția reclamantului de încasare a datoriei în sumă de 20348 de lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 71 828,19 de lei, – conform contractului vânzare cumpărare nr.**din 21 decembrie 2022, instanța de judecată relevă următoarele.***

Așa fiind, potrivit anexei nr. I a contractului enunțat supra, vânzătorul urma să livreze cumpărătorului marfă sub denumirea „Azofix Plus”, în cantitate de 3000 litri, pe când, potrivit facturii fiscale seria/nr. ***** din 06.03.2023, se confirmă că, SRL „Proteh-Agro” a livrat către SRL „Vitcim”, marfă sub denumirea „Azofix Plus”, în cantitate de doar „2880 litri”.

Astfel, instanța de judecată atestă că, vânzătorul nu a respectat prevederile contractuale (anexei nr. I) și nu a livrat marfa în cantitatea convenită de 3000 de litri, ci de doar 2880 de litri, fapt confirmat și de părți în cadrul ședinței de judecată.

În această ordine de idei, reieșind din faptul că însăși vânzătorul (reclamantul) nu a respectat prevederile contractuale, la caz, nu mai poate fi aplicat graficul de achitare stabilit de părți, de 2 tranșe a câte 20000 Euro și 40000 Euro, precum și termenele de achitare, or, sumele respective reprezentau valoarea pentru cantitatea de 3000 de litri, care erau delimitate în termene de achitare și cuantumul plăților (care la caz reieșind din nerespectarea livrării cuantumului stabilit, nu mai pot fi determinate nici sumele în tranșe și respectiv nici termenele de achitare stabilite

prin contract (anexa nr.I). Astfel, SRL „Vitcim”, a achitat la 19.10.2023 suma de 290700 de lei ce reprezintă 15000 Euro (potrivit cursului valutar MAIB la data achitării) și la 06.11.2023 suma de 829422 de lei ce reprezintă 42600 Euro (potrivit cursului valutar MAIB la data achitării), în total suma de 57600 Euro.

Așa fiind, dacă potrivit contractului enunțat, marfă sub denumirea „Azofix Plus”, în cantitate de 3000 litri are valoarea de 60000 Euro, atunci rezultă că, cantitatea efectiv livrată potrivit facturii seria/nr. *****din 06.03.2023, în cuantum de 2880 litri constituie valoarea de 57600 Euro, plată care a fost achitată integral de către SRL „Vitcim”.

În acord cu cele indicate supra, instanța de judecată apreciază ca fiind neîntemeiată și va respinge pretenția reclamantului privind încasarea datoriei în sumă de 20348 de lei.

Subsecvent, cu referire la pretenția reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere pentru întârzierea plății în sumă de 20348 de lei, instanța de judecată o apreciază ca fiind neîntemeiată și o va respinge, or, instanța de judecată a stabilit supra, că în speță nu există o datorie, SRL „Vitcim” a executat obligația de plată integral a mărfii *efectiv* livrate prin factura seria/nr. ***** din 06.03.2023. Prin urmare, reclamantul nu este în drept să solicite dobânda de întârziere, având în vedere că nu a executat prevederile contractuale și anume livrarea mărfii în cantitatea convenită. Deși, pârâtul a acceptat cantitatea livrată, instanța de judecată precum și nici părțile în ședința de judecată nu au mai putut determina de când ar urma a fi pus în întârziere pârâtul pentru presupusa neexecutare corespunzătoare (achitarea plăților), or, tranșele de achitare precum și cuantumul sumelor (stabilite în anexa nr. I a contractului) nu mai sunt aplicabile (determinabile) odată cu neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor convenite cu privire la cantitatea mărfii livrate de către reclamant.

Cu referire la pretenția reclamantului de încasare a datoriei în baza facturii seria/nr. *****din 14.08.2023 în sumă de 2496 de lei și dobânda de întârziere în sumă de 490,06 de lei.

Analizând materialele cauzei, instanța de judecată reține că, la 14 ianuarie 2025, SRL „Proteh-Agro” a expediat în adresa SRL „Vitcim”, reclamanța privind rambursarea datoriei formată în baza facturilor, în sumă totală de 22844 de lei (f.d. 13). Drept răspuns la reclamația enunțată supra, SRL „Vitcim” a menționat că, nu recunoaște datoria de 22854 de lei, deoarece SRL „Proteh-Agro” nu și-a onorat obligațiunile conform contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din 21.12.2022. Totodată, SRL „Vitcim” a recunoscut datoria de 2496 de lei, menționând că va fi achitată în curând (f.d. 15).

În continuare, instanța de judecată evidențiază că este în imposibilitate de a da apreciere actelor de verificare prezentate de către părți, or, acestea reflectă date divergente, care nu au fost argumentate de părți în ședința de judecată.

Astfel, în baza facturii fiscale seria/nr.*****din 14.08.2023, se confirmă că, SRL „Proteh-Agro” a livrat către SRL „Vitcim”, marfă (piese auto) sub denumirea „Пружина коническая D34 в сборе” în sumă de 2496 de lei (f.d. 8). Totodată în ședința de judecată, părțile au confirmat livrarea mărfii respective.

Prin urmare, având în vedere că din analiza materialelor cauzei, precum nici în ședința de judecată reprezentantul SRL „Vitcim” nu a demonstrat achitarea facturii, iar, reclamantul neagă achitarea acesteia, totodată ținând cont și de faptul că administratorul SRL „Vitcim” prin răspunsul la reclamanția reclamantului din 14 ianuarie 2025 a recunoscut datoria de 2496 de lei, instanța de judecată consideră întemeiată pretenția enunțată supra a reclamantului și o va admite.

Subsecvent, în conformitate cu prevederile art. 861 alin. (2) din Codul civil, dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acțiunii în justiție față de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Conform art. 874 din Codul civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. Rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

Așa fiind, instanța a stabilit supra, că factura fiscală seria/nr.*****din 14.08.2023 nu a fost achitată de către SRL „Vitcim”, prin urmare urmează a fi încasată dobânda de întârziere. Reclamantul a solicitat încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 490,06 de lei pentru perioada 22.08.2023-29.01.2025 (f.d. 12). Astfel, instanța de judecată apreciază ca fiind întemeiată pretenția reclamantului și o va admite în cuantumul solicitat.

Cu referire la pretenția reclamantului de încasarea a cheltuielilor de judecată, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 82 și 90 lit. i) și l) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de asistenţă juridică; alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a

fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

La caz, instanța de judecată atestă că, acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, astfel urmează a fi dispusă încasarea cheltuielilor de judecată ce ține de taxa de stat în mărimea în care a fost admisă acțiunea.

Așa fiind, raportând situaţia reţinută la prevederile legale indicate mai sus, instanța de judecată apreciază ca fiind întemeiată pretenția reclamantului cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată și va admite parțial în această parte, în privința sumei achitate cu titlu de taxa de stat în mărime de 250 de lei și taxa de timbru în mărime de 200 de lei.

Cu referire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4000 de lei, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La acest capitol, instanța de judecată atestă că, SRL „Proteh-Agro” a fost reprezentat de avocat, în bază de mandat, căruia i-a achitat efectiv suma de 4000 de lei (f.d. 1, 17).

Conform pct. 15-17 din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia Consiliului Uniunii avocaților nr.2 din 30 martie 2012, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul). Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale,cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în

ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

La caz, instanța de judecată recunoaște efortul avocatului și apreciază munca depusă în cadrul prezentei cauze prin prisma activității acestuia pe marginea examinării prezentei cauze și anume acumularea probelor, redactarea cererii de chemare în judecată, a cererii de concretizare a acțiunii, prezența avocatului în ședințele de judecată, iar, finalmente se reține că, cheltuielile de judecată pretinse de reclamant sunt rezonabile în mărimea solicitată. În asemenea condiții, instanța de judecată acordă reclamantului cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 de lei, pe care le apreciază ca fiind necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

În această ordine de idei, instanța de judecată concluzionează că, cerințele reclamantului își găsesc suportul de fapt și de drept şi urmează a fi admise parțial.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Partea dispozitivă:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Proteh-Agro”.

Se încasează de la SRL „Vitcim”, IDNO – 1008605001209 în beneficiul SRL „Proteh-Agro”, IDNO – 1009600016414, datoria în baza facturii seria/nr. *****din 14.08.2023 în sumă de 2496 de lei și dobânda de întârziere în sumă de 490,06 de lei, iar în total suma de 2986,06 (două mii nouă sute optzeci și șase, 06) de lei.

Se încasează de la SRL „Vitcim”, IDNO – 1008605001209 în beneficiul SRL „Proteh-Agro”, IDNO – 1009600016414, taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) de lei, taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 (patru mii) de lei.

În rest, acțiunea în partea încasării datoriei în mărime de 20 348 de lei și dobânzii de întârziere în mărime de 71 828,19 de lei, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței,
judecătorul Alexandru Ciorba